

Ahmedabad
University

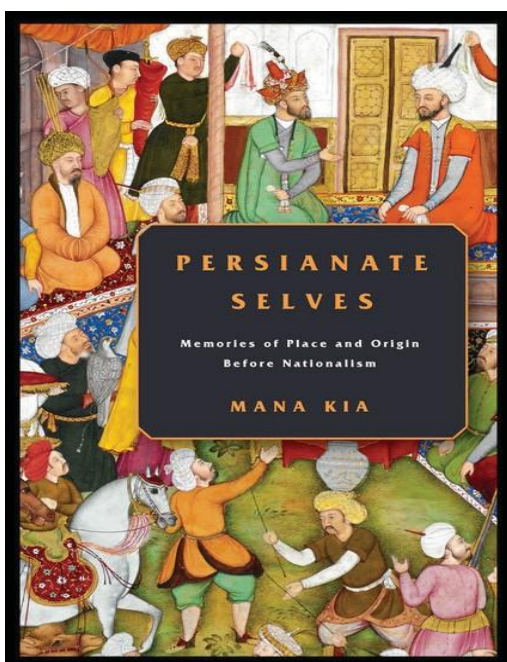
سلسله نشست‌های مجازی مشترک مردم‌نامه و مرکز
پژوهش‌های میان‌آسیایی دانشگاه احمدآباد هندوستان

نفوس ایرانی‌مآب

درک از مکان و خاستگاه پیش از عصر ناسیونالیسم

www.ahduni.edu.in/ciar
mardomnameh.com

سخنران: مانا کیا

در این نشست، مانا کیا درباره برخی پرسش‌ها و مباحث اصلی کتاب تازه خود سخن خواهد گفت. تا چندین سده، فارسی، زبان قدرت و دانش در بخش‌های مرکزی، جنوب و غرب آسیا بوده است. فارسی‌زبانان از یک آموزش پایه‌ای ویژه برخوردار بودند که به وسیله آن جهان را می‌شناختند و با آن مراوده می‌کردند. البته چنین نبود که هر کس در ایران زندگی می‌کند، فارسی‌زبان باشد و مکان زندگی فارسی‌زبانان نیز فقط به ایران محدود نمی‌گشت. از این رو، «فارسی‌زبان بودن» به معنای قرارگرفتن در شبکه‌ای از ارتباطات با مردمانی بود که امروزه عضوی از گروه‌های مختلف شناخته می‌شوند. *نفوس ایرانی‌مآب* ضمن به پرسش گرفتن بنیان‌های فکری جامعه هوادار ناسیونالیسم و با تمرکز بر قرن پرتلاطم دوازدهم/هجدهم، به دنبال آن است که درکی از نسخه متقدم فرهنگ فارسی‌زبان فرامنطقه‌ای، برکنار از سیطره زمان‌پریشانه روایت‌های ناسیونالیستی، به دست دهد. در این کتاب مرزهای سپهر کلان‌تر جهان فارسی‌زبان ترسیم شده و با تکیه بر سنت «ادب»، مفاهیم مکان، خاستگاه و نفس در زمینه تاریخی نشانده شده است.

۱۴۰۱ مرداد ۲۷ (18th August 2022)

۵ عصر ایران | ۶ عصر هند

پلتفرم نشست : Zoom

Zoom ID: 933 7338 8834

Passcode: 233023

مانا کیا دانشیار بخش مطالعات خاورمیانه، جنوب آسیا، و مطالعات آفریقا در دانشگاه کلمبیا در شهر نیویورک است. حوزه پژوهشی او تاریخ به هم پیوسته اجتماعی، فرهنگی و فکری غرب، مرکز و جنوب آسیا در بازه زمانی سده هفدهم تا نوزدهم میلادی (یازدهم تا سیزدهم هجری) است. وی علاوه بر کتاب *نفوس ایرانی‌مآب: درک از مکان و خاستگاه پیش از عصر- ناسیونالیسم* (استنفورد، 2020)، نوشته‌های دیگری در قالب فصلی از کتاب یا مقاله دارد که در آنها به موضوعاتی چون سیاحت‌نامه‌نویسی، مفاهیم جنسیتی تجدد و جلوه‌های گوناگون فرهنگ فرامنطقه‌ای فارسی‌زبانان پرداخته است. در حال حاضر، وی سرگرم نگارش کتاب دیگری با این موضوع است که چگونه یک حس مشترک زیبایی‌شناختی و اخلاقی (ادب به مثابه فرهنگ) در گردش فرافرهنگی افراد، متون، کنش‌ها و انگاره‌ها میان ایران و هندوستان، تبلور اجتماعی و سیاسی می‌یافت.